

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
11000 Београд, Чика Љубина 18-20

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИМЉЕНО: 29.10.2024.		
Орг. јед.	Број	Врста
	182611	

У Београду, 29.10.2024.г.

Декану Филозофског факултета у Београду

Проф. др Данијелу Синанију

Члановима Изборног већа Филозофског факултета у Београду

Предмет: Приговор на Извештај Комисије (од 14.10.2024. г) за избор 1 (једног) доцента за ужу научну област **Општа филозофија** на одређено време од пет година – тежиште истраживања: **филозофија политике**, са пуним радним временом, на одређено време у трајању од 5 година по конкурс у листу Послови објављеном дана 17.07.2024. године.

Поштовани,

Обраћам Вам поводом конкурса за избор једног доцента за ужу научну област Општа филозофија – тежиште истраживања филозофија политике. На конкурс су се пријавила два кандидата: др Ивана Јанковић Васиљев и др Александар Лукић.

Изборно веће Филозофског факултета у Београду дана 04.07.2024.г. донело је одлуку о именовању Комисије за припрему извештаја о кандидатима по расписаном конкурс. Комисија у саставу проф. др Иван Младеновић (председник), доц. др Александар Добријевић и проф. др Владимир Павићевић (спољни члан), саставила је Извештај о пријављеним кандидатима и предложила да се у звање **ДОЦЕНТ** изабере кандидат др Ивана Јанковић Васиљев. Извештај је стављен на увид јавности дана 15.10.2024. године са роком за разматрање од 15 дана.

Због нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, као један од кандидата на наведеном конкурс, у предвиђеном законском року, у складу са Статутом Филозофског факултета у Београду, чланови 135 и 136, подносим следећи

ПРИГОВОР

на извештај Комисије са предлогом за избор др Иване Јанковић Васиљев у звање ДОЦЕНТ по Конкурсу од 17.07.2024.г. за избор једног доцента за ужу научну област Општа филозофија на одређено време од пет година – тежиште истраживања: филозофија политике, за који дајем следеће

Образложење

Комисија је направила стручно-материјалну грешку, тврдећи следеће: „S obzirom da je u konkursu jasno navedeno težište istraživanja FILOZOFIJA POLITIKE, radove kandidata Aleksandra Lukića komisija neće pojedinačno prikazivati jer **najveći broj njegovih radova uopšte ne spada u ovu oblast**“. На основу тако погрешно установљеног чињеничног стања и додатног увида: „Pored većeg broja radova iz oblasti istorije filozofije, kandidat Lukić ima i objavljene radove koji se bave **temama vezanim za politiku** за које је комисија утврдила да нису релевантни за предмете из области филозофије политике који су у програмима студија на Оделjenju за филозофију“, комисија је моју кандидатуру у том веома важном погледу дисквалификовала, радове није ни навела, а камоли анализирала, како би аргументовала своје ставове. Из ових ставова комисије види се и одређена нелогичност, јер када се каже да „**највећи број радова**“ не спада у тражено тежиште, онда то значи да и по мишљењу Комисије, мањи број радова ипак спада у то тежиште, па је те радове требало навести и анализирати.

Такође, радове који су објављени

- у научним часописима ранга M23, M24, M51 (Социолошки преглед, Тхеориа, Политичка ревија),
- у зборницима научних скупова као што су Међународна филозофска школа Felix Romuliana и Српски филозофски симпозијум који су познати управо по томе што примарно третирају теме из филозофије политике
- као и у тематским зборницима,

Комисија је без навођења и анализе, крајње арбитрарно и површно одредила као оне који су „везани за политику“, не прецизирајући уопште шта то заправо значи. У питању су следећи радови који се на различите начине баве филозофско-политичком тематиком:

1. Александар Лукић, „Постистина, медији и стварност“, У: М. Кнежевић, Р. Кисић, Д. Крцуновић, (прир.) *Philosophos – Philotheos – Philoponos*, Београд: Гномон, Подгорица: Матица српска, 2021, ISBN 978-86-82050-01-8, стр. 815–824
2. „Консеквенце хуманитарног интервенционизма“ *Theoria*, Београд, год. 2019, бр. 3/2019, стр. 145-154, DOI:10.2298/THEO1903145L
3. Александар Лукић, „Логичко-онтолошки аспекти пандемије“, *Theoria*, Београд, год. 2022, бр. 4/2022 стр. 169-177, DOI: 10.2298/THEO2204169L
4. Александар Лукић, „Нова геополитичка перестројка“, *Социолошки преглед*, Београд, год. 2023, бр. 2/2023 стр. 491-518, DOI: 10.5937/socpreg57-42984
5. Александар Лукић, „Пандемизација и нова нормалност“, *Политичка ревија*, Београд, год. 2023, бр. 4/2023 стр. 139-153, DOI: 10.5937/pr78-46240
6. „Критика хегемонијалног ума. фрагменти о слободи“, У: К. Бојановић (ур.) *Слобода – насиље – идентитет*, Никшић, год. 2012: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, стр. 61-66.
7. „Слобода медија и слика света“, У: М. Недић, М.Петровић, (ур.)

Филозофија, књижевност и нови медији, Крушевац, год. 2017: Крушевачка филозофско-књижевна школа, стр. 109–115

8. Александар Лукић, „Механизам и нова нормалност“, У: *Међународна филозофска школа Felix Romuliana зборник излагања 2021*, ур. Бодин М., Зајечар 20-22.8.2021., Центар за примењену филозофију и друштвена истраживања, Београд, 2022., ISBN: 978-86-89575-11-8, 56-61

9. Александар Лукић, „Кант. Човек и друг-ство“, У: *Међународна филозофска школа Felix Romuliana зборник излагања 2022*, ур. Бодин М., Зајечар 02-04.09.2022., Центар за примењену филозофију и друштвена истраживања, Београд, 2023., ISBN: 978-86-89575-19-4, 170-176

Комисија, дакле ниједан од ових девет радова није чак ни узела у разматрање приликом писања извештаја.

Комисија је исправно навела да је др Александар Лукић докторирао (са темом *Шелингова умна митологија*) из области Историја филозофије, али није навела да се у том раду кандидат бави и темама које су у вези са филозофијом политике као што се може видети из наслова неких поглавља из дисертације, као на пример:

- „Митологија и етногенеза“
- „Лучење народа“
- „Духовна криза, политеизам као деобно средство и пометња језика“

У поглављу „Митологија и етногенеза“ аутор на пример каже: „На овај начин долази се до питања о томе како је у том смислу дошло до деобе човечанства која је произвела **настанак народа**. Проблем етногенезе за Шелинга није случајна ствар, већ је нужно покренут у разматрању политеизма и пометње језика. За њега су етногенеза, политеизам и пометња језика, сродни појмови. То значи да народ може да постоји као народ, тек онда када се одредио у односу на своју митологију. Исто тако, постојање народа подразумева претходну

одређеност у погледу језика, односно, у „већ готовом и постојећем народу“¹ не може накнадно да настане било какав одређени језик. Из овога следи да су две опредељујуће ствари у погледу настанка народа, политеизам и пометња језика“. Као што је познато, Џон Ролс, чије је учење било тема приступног предавања, аутор је књиге под насловом „Права народа“ која се може довести у везу и са самом темом приступног предавања „Основни принципи Ролсове теорије правде“. Прерађена и допуњена дисертација објављена је у издању Просвете под насловом *Обрнути Вавилон*. Ово је Комисији морало бити добро познато, с обзиром на то да је то било наведено у мојој библиографији која је приложена уз пријаву на конкурс, као и сама књига.

Комисија није узела у обзир ни следеће:

- да сам имао укупно **48 саопштења** на научним конференцијама од којих је одређени број био управо из области филозофије политике
- да сам био председник програмског и научног одбора међународних конференција на којима су разматране и теме из филозофије политике као на пример: Глобализација и међународни односи, Рат као судбина, и др.
- да сам као научни сарадник запослен у Институту за политичке студије у оквиру Центра за геополитику.

Такође, крајње је необично да је моје приступно предавање оцењено са 2,22 с обзиром на моје двадесетогодишње искуство у настави филозофије, број и тематику објављених радова, учешће на научним конференцијама и др., док је противкандидаткиња, која је, према мојим сазнањима, тренутно на породичном одсуству, добила високу оцену 4,77.

---

¹ SW VI, 1928, стр. 113

Најзад, Комисија погрешно категоризује радове кандидаткиње Иване Јанковић Васиљев, стварајући привид о испуњености минималних услова за (ре)избор у звање:

1. Рад Janković, Ivana (2023) "Nudging and Deliberation: Individual Autonomy, Epistemic Vices and Virtues" in Cekić N. (ed.) *Virtues and vices, between ethics and epistemology*, Belgrade: University of Belgrade – Faculty of Philosophy, ISBN 978-86-6427-257-5, 65-90., категоризован је као M14, уместо као M45 или можда M44, с обзиром на то да нема одлуке надлежног матичног одбора која је неопходна да би се наведени зборник категорисао као M12, а рад као M14.

2. Рад Manojlović Mateja, Sikimić Vlasta, Janković Vasiljev Ivana (2024) „Pristrasnost pojednostavlјivanja“ u Kaja Damjanović (ur.), *Zbirka kognitivnih pristrasnosti i pogrešaka*, Smederevo: Heliks, str. 280-297, категоризован је као саопштење са конференције, супротно Правилима о ближим условима за избор у звање наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду (члан 7.) У питању је тематски зборник, а не зборник саопштења са конференције, па се рад може категоризовати као M45. Штавише, постоји зборник саопштења штампаних у целини са скупа на коме је кандидаткиња имала саопштење, објављен 2021. године, али у њему није објављен њен рад, што се може видети на линку

<http://empirijskaistrazivanja.org/wp-content/uploads/2022/02/ZbornikFINAL2021.pdf>

3. Рад Janković, Ivana, Vasić, Miljan (2022) "Epistemički paternalizam u doba krize", u Cekić, N. (urednik), *Etika i istina u doba krize*. Beograd: Univerzitet u Beogradu – Filozofski fakultet, ISBN 978-86-6427-184-4, str. 193-215, категоризован је као саопштење са конференције, супротно Правилима о ближим условима за избор у звање наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду (члан 7.). Такође је у питању рад објављен у тематском

зборнику, који није зборник саопштења са конференције, већ зборник радова са потпројекта Филозофског факултета у Београду. Према томе, ни овај рад се не може категоризовати као саопштење са конференције, већ као рад у тематском зборнику категорије М45.

Када се горепоменуте ствари имају у виду, јасно је да су моје референце нису разматране на адекватан начин, али и то да противкандидаткиња заправо не испуњава минималне услове за избор у звање доцента (нема објављено саопштење са конференције штампано у целини категорије М31-33 или М61-63).

Из свега наведеног проистиче да је извештај Комисије на који упућујем приговор

- Необјективан,
- Једностран у анализама и оцени вреднованих елемената, а радове једног кандидата уопште не анализира,
- Погрешан у категоризацији објављених радова предложеног кандидата,
- Погрешан у погледу процењивања испуњености минималних услова кандидата који се предлаже за избор у звање,
- У неким сегментима површан и нетачан, а у неким превише уопштен.

Зато захтевам од чланова Изборног већа Филозофског факултета у Београду да Извештај на који улажем приговор НЕ УСВОЈИ и даље поступи у складу са прописима.

У супротном, бићу принуђен да своја права задовољим на вишим инстанцама.

др Александар Лукић

